

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 26 [i.e. 16]. De vltima Irregularitate ex delicto quocum que enormi &
notorio,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

C A P. XXVI.

De vltima irregularitate ex delicto quocumq. enormi
& notorio.

S V M M A R I V M.

- 200 Species irregularitatis quæ à nonnullis constituuntur sine
sufficiens fundamentum.
201 Qui peccat solum venialiter committendo crimen propter
quod irregularitas imposta est, ab ea excusatur.
202 Ratio in contrarium cum solutione.
203 Cur in irregularitate ex delicto locus excusationi esse possit:
non item in irregularitate ex defectu sine delicto.
204 Culpa quidem leuis Theologica ab irregularitate excusat,
non tamen leuis iuridica.

PRÆTER memoratas hætenus, aliæ à quibusdam irregu-
laritates referuntur, prouenientes ex certis specialibus
delictis: vt ex si. monia, ex sacrilegio, ex blasphemia, aliisque
nonnullis. Sed id sine fundamento fieri Suarez tomo 5. dif-
put. 43. sect. 4. bene ostendit in sequenti §. à num. 4. adhuc
reiciens illud quod per cap. vltimum, De temporibus ordi-
nationum, Nauar. in Enchir. præferim cap. 27. num. 248. in-
ducit speciem irregularitatis ex quouis notorio relicto enor-
mi; Nam vt ille argumentatur in eo Capitulo, non omnium
in genere; sed tantum modo quatuor in particulari sit men-
tio: nempe homicidij, periurij, adulterij, & falsi testimonij;
Deinde id ipsum cap. facile potest admittere eam benignam
interpretationem, qua dicatur non imponere speciale ali-
quod impedimētum canonicum, qualis est irregularitas, sed
tantum exigere prouidentiam Prælati Ecclesiastici in coer-
cendis criminosis notoriis depositione dignis: de quibus de-
terminare in particulari. committitur arbitrio Superioris,
ext. norm. ad cap. At si De iudicij, num. 33. Ille autem in arbi-
trando inuabitur inspectione qualitatum, quas idem Pa-
normitan. in seq. num. 34. annotat reddere crimen mortale
depositione dignum. Prima est, si cō. unctam habeat incor-
rigibilitatem. Secunda, si irregularitatem propter illud spe-
cialiter impostam. Tertia, si publicum sit, & scandalosum.
Quarta, si diu continuatum. Quinta, si enorme, seu valde
abhorrens à norma rectæ rationis. Sexta, si in se habeat infamiam
iuris.

Superest ad antedicta addendum, irregularitatem à iure
impositam ob peculiare aliquod delictum: non incurri ab
eo qui in tali genere delicti deliquerit solum venialiter. Id
quod Nauar. habet in Enchir. cap. 27. num. 249. §. 7. post So-
tum in lib. 5. De iustitia & iure, quæst. 1. art. 9. sub finem: quibus
assentitur Henriquez, lib. 1. 4. cap. 3. in princip. aduersus Caiet.
in verbo, Irregularitas, quia irregularitas est pœna valde gra-
uis; vt pote quæ omnis Ordinis vsu priuat inhabilemque, facit
ad beneficij Ecclesiastici acquisitionem, vt Nauar. in præce-
denti §. 6. ostendit: per illud præferim, quod beneficium de-

tur propter officium; ex cap. finali; De testipit in 6. inhabi-
litate ad vnum, sit & ad alterum ei annexum: Quod tunc
ita sit, culpa tantum modo venialis punienda non est irregu-
laritate: quandoquidem pœna proportionari debet delicto;
& vindicta ex æquo excessui responderet, ex cap. Felicitis, De
pœnis in 6.

Ad fundamentum autem Caiet. quod propter peccatum
veniale incurratur minor excommunicatio, quæ pœna mai-
or est, Nauar. respondet negando esse pœnam maiorem:
quia sicut minor excommunicatio, passiuæ sacramentorum
participatione priuat, sic etiã irregularitas priuat eorundem
participatione actiuæ; magna ex parte, aliter quã
per Papam tolli potest: cum minor excommunicatio possit
auferri per quemcumque Sacerdotem Confessorum legiti-
mum; quod ipse etiã Caiet. expresse docet in verbo Absolu-
tio, cap. 2. §. Libertas in fine. Sic ergo relinquatur cum quis in
eo propter quod imposta est irregularitas ex delicto, deli-
querit solum venialiter: (& multo magis cum ob ignorantiam
inuincibilem, aut aliam causam, nullatenus deliquerit) ipsum à ta-
li irregularitate excusari. Ab ea vero, quæ ex defectu sine de-
licto prouenit, nemo excusatur.

Quod vtrumque recte confirmat Alphonsus à Castro in
lib. 2. De lege pœnali, cap. 14. conclus. 1. & 2. principali. Ra-
tioque præcipua est, quia irregularitas ex delicto ita prohibi-
bitum est, procedit necessario ex aliquo peccato mortali.
Ergo vbi non præfuit tale peccatum, nec fuit irregularitas.
At vero, quia irregularitas ex defectu sine delicto, pœdit ex
operatione, vel certa qualitate personæ, quæ manet etiã
cum ignorantia inuincibili, illa per hanc minime tollitur:
Sic quia ignorantia inuincibilis, qua quis in vxorem ducit
ab alio corruptam, non impedit in eo rationem bigamiæ, id
est, quin vere sit maritus viduæ; ita nec impedit irregu-
laritatem à iure impostam ob bigamiam: cum non ob-
stet quin perseueret causa, quam irregularitas institutio-
ne iuris, necessario sequitur. Sic etiã quantumuis spu-
ritus inuincibiliter ignoret conditionem suæ personæ, ob
quam est à iure imposta irregularitas: subicitur tamen ir-
regularitati, quia sicut per talem ignorantiam non definit
tali conditioni subici, ita nec subici irregularitati: & sic de
cæteris.

Aduerte vero obiter antedictum (quod scilicet irregu-
laritas ex delicto non incurratur, vbi fuerit tantum veniale)
non aduersari ei, quod in præced. cap. 10. notab. 4. habitum
est, irregularitatem ex homicidio fortuito, incurri ex leui et-
iam culpa. Nam ibi sermo non est, vt hic, de culpa Theolo-
gica, sed de culpa iuridica, quæ est defectus diligentie debi-
tæ: quam qui omittit in eo cauendo, quod de se alteri mor-
tem adferre potest, mortem ipsam indirecte velle intelligen-
tur: quod est mortale, atque adeo sufficiens cau-
sa irregularitatis ex homicidio
fortuito.

